

Cum a fost colaborarea cu Cătălina Buzoianu la Levantul și la Mutter Courage?

Mi-a plăcut foarte mult să lucrez cu Cătălina Buzoianu. Ea fiind profesoară la clasa de Regie cât eu am fost studentă, dialogul între noi s-a încheiat foarte firesc. Nu o simțeam deloc ca pe un regizor dur. Comunicarea era normală. Îți dezvăluia lucrurile bune sau îți spunea „Nu, acolo nu e bine, dar fă așa...” sau „Așa e bine, păstrează!”. Lucram degajat, și asta ducea la o evoluție reală.

Te-a „afectat” în vreun fel premiul de interpretare obținut la Festivalul de la Piatra Neamț?

În primul rând mi-a părut foarte bine că am luat douăzeci de milioane. Și era și ziua mea atunci! M-a bucurat că am făcut ceva în afara teatrului de stat și că lucrul acesta a fost observat și luat în considerare. Asta e o variantă pentru tineri. Nu știu însă ce porți și se deschid. M-a întrebat și cineva de la televiziune: „După ce ia un premiu, ce se întâmplă cu un tânăr actor?”. Nu se întâmplă nimic. Decât că am dat acum un interviu și poate că află lumea și

zice: „Uite, fata asta a luat un premiu”. Mai bine ar fi dacă ar veni un regizor la tine și ți-ar spune: „Fată, ești bună! Hai cu mine, îți dau un rol!”. Să sperăm că, totuși, tinerii vor fi luați în seamă și „crescuți” pentru mai târziu. E normal ca eu să nu am atâta experiență câtă are un actor matur, dar am dorința să învăț; mi-am dedicat viața teatrului. Noi suntem generația care va veni, iar dacă cei mai în vârstă nu se ocupă de noi, ce-o să se întâmple cu teatrul în viitor?

Mirela Nagăț

SÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL TEATRULUI

Semnele viitorului

La Studioul de Teatru al U.N.A.T.C. se lansează o nouă generație de artiști care, probabil, vor face teatrul anilor următori. Nu se pot da garanții acestui viitor, dar semnele sub care el va exista se pot citi astăzi în producțiile proaspeților absolvenți.

Clasa condusă de prof. univ. Ion Cojar propune un studiu Molière concretizat în spectacolul Tartuffe. Galeria personajelor molierești este deosebit de ofertantă din perspectiva partiturilor, dar și pretențiile sunt mari. Nu este ușor să joci astfel de roluri atunci când ai doar 23 de ani și ești la prima confruntare cu exigența unui public adevărat. Dar riscul a fost asumat.

Într-un spectacol de clasă, la Actorie, se caută cuprinderea tuturor studenților, apelându-se adesea la distribuția dublă. Premiera este, însă, evenimentul cel mai dorit și așteptat de interpreți, iar grija profesorilor este tocmai de a nu-i răni cu întrebarea: „Cine joacă în seara asta?” În cazul Tartuffe s-a găsit o soluție: cele două distribuții s-au aflat în același timp pe scenă, fie că au jucat alternativ, fie că și-au interpretat simultan rolurile, ceea ce a făcut ca la un moment dat să fie prezente câte două Dorine, Elmire și Marianne.

Nu știu cât de mult a ajutat această opțiune moralului interpreților, dar ea a fost amuzantă, a obligat la analiză, căci fără să vrei comparai momentele unuia cu cele ale „omologului” său.

În montarea de la „Casandra” miza

Tartuffe la „Casandra”

nu a fost personajul principal, căruia Cristi Simion i-a construit un portret destul de fad. Tartuffe nu a fost purtat prin toată gama trăsăturilor sale caracterologice și comportamentale. El nu este un simplu nemernic, ci un tip fățarnic, dar cu haz, haz ce se naște tocmai prin contrastul dintre diversele „fete” pe care și le însușește sau le joacă foarte bine.

Dar accentul a căzut în spectacol nu atât pe comicul de caracter, cât pe cel de situație, importantă fiind încrederea în sine și farmecul personal al actorilor. Ca urmare, în evidență au ieșit personajele din planul al doilea, în special cele două Dorine, cărora Cristina Chirilă și Irina Cornișteanu le-au surprins trăsăturile specifice;

verva și dinamismul lor au impus ritm spectacolului.

Comicul este intrinsec personajelor lui Molière. Interpretarea corectă a acestora este suficientă pentru a isca ilaritate, fără a mai fi nevoie de îngroșarea caricaturală a gesticii sau intonației. Jucându-l cu farmec pe Orgon, Daniel Iordan nu a înțeles, totuși, acest lucru.

Dubla distribuție a făcut ca unele apariții pe scenă să fie mai scurte, dar acest fapt nu trebuie să funcționeze ca o superstiție, fiind știut că talentul poate transpărea și într-un rol mic. Este și cazul Radei Ixari, interpreta Doamnei Pernelle.

Alina Mang